

מאירי

עלון עדוץ מאיר להורים ולילדים

פרשת חוקת השע"ה

לקדש את שם ה'

קדוש השם הוא דבר חשוב מאוד. כאשר אנשים רואים איך ה' יכול לעשות נסים ופלאים מיוחדים, זה מחזק בהם את האמונה בה' והם רוצים לעשות הרבה מצוות. לכן ה' הקפיד על משה וְאַהֲרֹן, כי לא היה קדוש השם מספיק גדול כמו שהיה יכול להיות.

גם אנחנו נלמד לקדש את שם ה' במעשינו ולהתנהג בדרך ארץ עם כל מי ששביבנו.

למה ה' כל כך הקפיד על משה וְאַהֲרֹן כאשר הם הכו את הסלע במקום לדבר אליו? העקר שיצאו ממנו מים, מה זה משנה באיזו צורה זה קרה? מה אתם חושבים? הסבה היא, שאם משה וְאַהֲרֹן היו מוציאים מים מהסלע בדבור, היה קדוש השם גדול הרבה יותר! כי כל העם היה מתפלל: איך זה יכול להיות שהסלע שומע בקול משה וְאַהֲרֹן? זהו נס עצום, הרבה יותר גדול מאשר להוציא מים על ידי הפאה בסלע.

4 **הברית שלא התקיימה**

7 **כרמית מילים**

ערוץ מאיר לילדים

לפניות ולפרסום:
Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

את מי שכחה הלל להזמין ליום הולדתה?

"את בטוחה? הרי אתמול עברנו שוב על הרשימה והזכרנו אותה. איך שכחת?"

"דווקא לקחתי הבוקר הזמנה לבית הספר, אבל שכחתי למסור לה."

טוב, בדיעבד, נסתפק בהזמנה טלפונית, הלל. בסדר?"

"יותר טוב מכלום, מה לעשות?"

"רחל, שלום. מדברת הלל מכיתה ה'. יש לי היום מסיבת יום הולדת בבית, בשעה ארבע אחר הצהריים. אני מזמינה אותך להשתתף במסיבה שלי. טוב?"

"מצטערת, הלל. בשעה ארבע, אני עדיין בבית הספר. רק בשעה שש בערב אני מסיימת כאן והולכת הביתה 'סחווטה'. בכל אופן שיהיה לך במזל טוב."

"מה קורה, הלל, מה אמרה לך רחל?"

"אמא, הכול כבר מוכן למסיבה?" שאלה הלל את אמא בשובה מבית הספר.

"הלל, טוב שאת שואלת, בדיוק חשבתי לבקש ממך ומנועה, שהקדימה לבוא, לערוך את השולחן. בסדר?"

"בהחלט, אמא, אין בעיה."

"הלל, תוך כדי שאת עורכת את השולחן, תעבירי בראש את רשימת המוזמנות למסיבה, לוודא שלא שכחת אף אחת."

"מה התוצאה, הלל?"

"זכרתי את כולם. רק אחת שכחתי..."

"את מי?"

"דוקא את רחל המנקה. סליחה, אם הבית, בעצם."

"וואי, הלל, לא היית צריכה. תודה לך ושוב אני מברכת אותך שתזכי למילוי משאלותייך לטובה".

"תודה רבה רחל על הברכות. אני מרגישה שברכת אותי מכל הלב. בהזדמנות זו אני והחברות שלי רוצות להודות לך על ניקוי הכיתות בכל יום. נעים לנו ללמוד בכיתה נקייה ואת עושה את זה יום יום ברצון ובשמחה. תודה לך".

"אמא, אני מודה לך על הרעיון להכין לרחל צלחת כיבוד. את לא יודעת כמה היא שמחה. אני חושבת שיותר על היחס אליה. בהזדמנות זו הודיתי לה בשמי ובשם החברות שלי על העבודה שהיא עושה כל השנה, שבזכותה אנחנו לומדות כל יום באווירה נעימה בכיתה".

"יפה מאוד, הלל, זוהי דוגמה להכרת הטוב. שנדע תמיד להכיר טובה ולא להיפך, בתי היקרה".

"שהיא לא תוכל להגיע. אמא, בעצם מה זה משנה, הרי גם אם הייתי זוכרת לתת לה הזמנה, היא לא היתה מגיעה, כי זו שעת עבודה שלה".

"הלל, יש לך טעות גדולה. מזמינים אנשים לאירוע כי מכבדים אותם ומראים להם שרוצים בנוכחותם. אם הם לא יכולים להגיע זה לא נעים, אבל זו החלטה שלהם. עליך היה להזמין אותה בלי לחשוב שהיא לא תוכל להגיע".

"אמא, מה את מציעה כעת כדי לשתף אותה בשמחתי וכדי שלא תיפגע?"

"אנחנו נכין לה עכשיו צלחת יפה עם כיבוד מהמסיבה ותגשי לה את זה מחר בבית הספר".

הלל הכינה כיבוד בהגשה יפה והגישה אותה לרחל, אם הבית.

הברית שלא התקיימה

"אמא, תשמעי מה קרה לנו היום בבית הספר".

"כן דניאל, אני שומעת. רגע, לא הייתם אמורים לצאת לסיור בגן החיות?!", שאלה אמא.

"זה בדיוק מה שרציתי לספר לך. איזה מעצב! עד שהגענו לגן החיות - הודיעו שהגן סגור!", אמר דניאל.

"גן החיות סגור?! מעניין. אולי היתה להם סיבה מיוחדת שהם לא יכלו להודיע עליה מראש", ניסתה אמא להסביר.

"האמת, כן. היה כתוב שם על השער שהיה 'מקרה חרום וטרינרי' בגן החיות, ולכן הם מתנצלים שהגן נסגר למבקרים באופן פתאומי. לא הבנתי מה הסיבה הזאת, אבל כנראה יש להם תירוץ כלשהו".

"כנראה קרה משהו לאחת מהחיות, או שהתפרצה מחלה שעלולה לפגוע גם במבקרים, חלילה", אמרה אמא.

"כן, אני מבין", אמר דניאל. "אבל זה מעצבן לגלות את זה אחרי שכבר התאמצנו להגיע. למה בכלל היינו צריכים להגיע לשם?".

"למה אתה כל כך מצטער? קיבלתם סיור באוטובוס במקום לשבת בכיתה... זה כל כך קשה לך?", שאלה אמא.

"את צודקת... אבל הפעם לא היינו אמורים לשבת ללמוד בכיתה. יש שבוע של תחרויות בבית הספר, ולולא הסיור היתה לנו גם היום תחרות. סתם הפסדנו את התחרות היומית, וגם בגן החיות לא היינו".

"דניאלי, אני רוצה לספר לך סיפור מעניין, שאולי לא ידעת עליו".

"משהו סודי?"

"משהו שקשור לחתונה של אבא ושלי", אמרה אמא.

"זה נשמע מעניין, אמר דניאל בסקרנות. אמא התחילה לספר:

"אתה בוודאי יודע שאבא ואני התחתננו בגיל לא כל כך צעיר. שנינו היינו כבר בגיל של למעלה משלושים, עוד לפני שהכרנו זה את

גדולות והיה מדובר בכמות לא מעטה של אורחים.

ההתארגנויות הסתיימו, בני המשפחה נסעו ממקומותם לירושלים, שם התקיימה הברית. כולם ציפו כבר לברית המילה שהיתה אמורה להתקיים ביום השני של ראש השנה. ניחושים שונים עלו באשר לשם שיינתן לרך הנולד...

הגיע היום השני של ראש השנה. השעה שנקבעה לברית היתה 12:30. אך אז קרה דבר ששינה את הכול. המוהל ערך בדיקה אחרונה לתינוק, כדי להיות בטוח שאכן ניתן למול אותו.

'רפאל, בוא הנה רגע', קרה המוהל לדוד רפאל, אבי הבן. 'מה אלו הכתמים האדומים שמכסים את גופו של התינוק?'

דוד רפאל שכבר ציפה לברית של בנו התקרב בחשש. 'משונה, זה לא היה לפני כן', אמר.

בקיצור, התברר שהתינוק לקה במחלת עור, והמוהל אמר בצורה נחרצת שאי אפשר להסתכן ולמול את התינוק כאשר הוא לא בריא.

זה. אני הייתי מעפולה ואבא מירושלים, כך שהסיכויים שלנו לשמוע זה על זה באותה תקופה לא היו גבוהים במיוחד. אולי זה לא היה קורה לולא ברית המילה שלא התקיימה."

"ברית מילה? מה הקשר בין ברית מילה לחתונה שלכם?"

"בוא ותשמע", אמרה אמא.

"לדודה ברוריה, אחותה הצעירה של סבתא ברכה, נולד בן. הבן הזה נולד שבוע לפני ראש השנה."

"אם הוא נולד שבוע לפני ראש השנה, אז ברית המילה היתה בראש השנה!", אמר דניאל בהתלהבות.

"בדיוק כך. ברגע ששמענו שנולד בן לדודה ברוריה בראש השנה, הבנו שאולי נצטרך להתארח בירושלים בראש השנה כדי להשתתף בברית. העניין הוא שבאותה השנה ראש השנה חל בימים חמישי ושישי. זאת אומרת שסמוכה לו גם שבת, מה שאומר שיהיו לנו שלושה ימים של אירוח!"

כל המשפחה נרתמה להכנת האוכל והתבשילים לשלושת הימים. המשפחות

אבל מרים לא נרגעה. היא ניסתה לחשוב ולמצוא רעיון לשידוך בעבורי. כבר למחרת היא אמרה לי שיש לה מחשבות על בחור שלדעתה יתאים לי.

האמת, לא כל כך ציפיתי שייצא משהו מזה. אבל זה אכן קרה. לאחר החג מרים תיאמה בינינו. נפגשנו כמה וכמה פעמים, ולבסוף – התארסנו והתחתננו למזל טוב".

אמא חייכה ואמרה לדניאל: "אתה בוודאי מבין שהבחור הזה הוא אבא היקר..."

דניאל חיך ואמא הוסיפה: "אתה מבין, דניאל, שלמרות שהיה לא נעים כשאותה ברית התבטלה, אבל במבט לאחור יצא מזה דבר גדול שלא בטוח שהיה יוצא לולא הברית הזו. דודה ברוריה אמרה לי לאחר שהתארסנו: 'היום אני כבר יודעת למה היינו צריכים להזמין את כל האורחים לברית שלא התקיימה...'"

"לכן, גם אם הגעתם לגן החיות ללא צורך, איננו יודעים, אולי משהו טוב יצא מהסיור הזה שלא התקיים", סיימה אמא.

כל בני המשפחה והאורחים נדהמו. כולם הגיעו לשלושה ימים כדי לגלות שלא ניתן לערוך את ברית המילה בכלל... אבל לא היה מה לעשות, המוהל לא נכנע ללחצים והברית לא התקיימה.

המתוסכלים ביותר היו הדוד רפאל והדודה ברוריה. הם הרגישו שהם הטריחו את כל המשפחה, ללא צורך. 'אולי יכולנו לבדוק זאת קודם!', ייסרו את עצמם.

אבל שום דבר לא קורה סתם.

באותם ימי ראש השנה-שבת, השתתפה גם מרים, שהיתה מכרה של הדודה ברוריה. אני לא היכרתי אותה לפני כן ולא היתה שום סיבה שאכיר אותה, לולא ישבתי לידה בליל ראש השנה, בשולחן המשותף. השיחה התגלגלה בינינו, עד שמרים גילתה שאיני נשואה עדיין.

'מה?! את לא נשואה?', התפלאה. 'הייתי בטוחה שיש לך כבר כמה ילדים...'

לא היה נעים לי לשמוע את הדברים. גם כך הצטערתי על כך שלא התחתנתי עדיין ולא הייתי צריכה לשמוע את זה גם ממנה.

שאלות בכרשה

1. מאיזו טומאה מטהרת הפרה האדומה?
2. על איזה חטא נענשו ישראל בנחשים השרפים?
3. א. מאיזה חומר הכין משה את הנחש?
ב. האם ה' אמר לו לעשותו מחומר זה? (רש"י)
4. איזו שירה שרו ישראל כמסופר בפרשה?
5. מי החליף את אהרון בתפקיד הכהן הגדול?
6. כמה זמן התאבלו ישראל על מות אהרון?

חידת חדגא:

האם תוכלו לגלות באיזה תאריך נפטר אהרון הכהן?

כידמדת מילים

שור

רוכב הסוס

תיקן, קידם

הופך ממוצק לנוזל

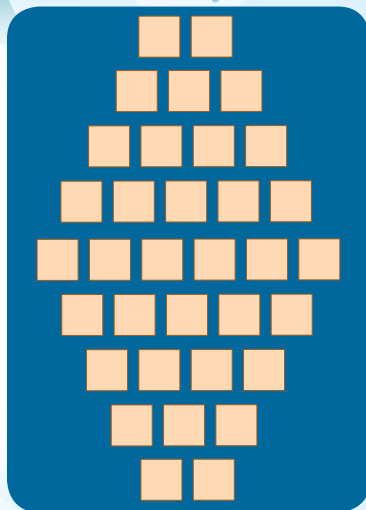
"וישלח ה' בעם את הנחשים _____"

הבדיל, הוציא

"אז ישיר ישראל את ה _____"

קיבל מאבותיו

דל ועני

חידת פולקע:

באיזו הזדמנות נוספת נוהגים לקרוא את תחילת פרשת 'חוקת'?

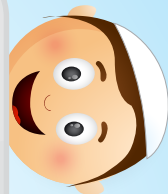
סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונה

בן

טליה: איזה קסם זה היה שמי שהסתכל על הנחש שמשה רבנו עשה, מיד התרפא!

בני: אבל זה באמת קצת מוזר, למה ה' אמר למשה לעשות צורה של נחש? הרי הנחשים הם אלו שנשכו ופגעו בעם ישראל! אני הייתי חושב שצריך לעשות צורה של תרופה או צמח מרפא, ואז מי שהיה רואה אותו היה מתרפא. לא יותר הגיוני?

נעמה: אולי הגיוני, אבל לא זה מה שה' אמר לעשות. הפשנה במסכת ראש השנה שואלת: "וכי נחש נמית או נחש מחיה?!" והמשיבה מלמדת שנחש שנשך ומכיש או הנחש של משה שהחיה ורפא - הכח שלהם הוא לא מעצצם, אלא ה' נתן להם כח. בהתאם למעשה האדם. ההסתכלות על נחש הנחשת גרמה לישראל להזכר בה' ולשעבד את לבם אליו.

בני: אה, אני מתחיל להבין. ה' רצה שעם ישראל יבין שהנחשים באו רק בגלל החטא שלהם, שהם התלוננו סתם. לכן הוא הראה להם שהנחש יכול אפילו לרפא - כמו הנחש של משה - ואם הנחשים הכישו את בני ישראל, זה רק בגלל שה' רצה להעניש אותם.

טליה: זה מזכיר לי את הספור הזה עם הערוד שרבי חנינא בן דוסא אמר "לא הערוד ממות אלא החטא ממות".

נעמה: נכון מאד. המסקנה מכל הדברים האלה היא שאם קורה לנו משהו לא נעים, אנחנו צריכים לחשוב, אולי זה סימן מה' שאנחנו צריכים להתבונן יותר טוב. ומצד שני, אפילו מדברים שנוגעים לא נעימים יכולים לצאת דברים טובים, אם ה' רוצה.

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!